

Turnus pod platonem

Irena Santor

Pan w sanatorium od początku
I od początku w tamtym kątku
Pan z nieobecną siedzi miną
I sączy swoje cappuccino
Lub arystokratycznie wielce
Dziubie coś nożem i widelcem
I czyta całe stosy książek
W koszuli w niegdyś modny prążek

I przez to w niepokojach tonę
Bo to jest turnus pod Platonem
Ja bym wolała pod platanem
I bez Platona - tylko z panem
Mnie nudzą idealistyczne
Uczucia czysto platoniczne
I przez to w niepokojach tonę
Bo to jest turnus pod Platonem

Mógłby pan być z tym swym bon tonem
Baronem lub Juanem Donem
Albo biathlonu eksczempionem
A pan zadaje się z Platonem
Z nim panu wcale nie do twarzy
Z nim pan wygląda dużo starzej
Co gorsza - kto się z nim kojarzy
Może należeć do nudziarzy

I przez to w niepokojach tonę
Bo to jest turnus pod Platonem
Ja bym wolała pod platanem
I bez Platona - tylko z panem
Mnie nudzą idealistyczne
Uczucia czysto platoniczne
I przez to w niepokojach tonę
Bo to jest turnus pod Platonem

Splotłabym z panem pod platanem
Lub gdzieś w altanie przed śniadaniem
Nie bacząc nic na ostrza plotek
Splot pocałunków i pieszczotek
Obok by szumiał strumień wartki
I strasznie zmięlibyśmy kartki
Zmiałyby się panu cały Platon
No, miły panie, co pan na to?

[2x:]

Niech w niepokojach już nie tonę
Że to jest turnus pod Platonem
Ja chcę go spędzić pod platanem
I bez Platona - tylko z panem
Jak w tej piosence - pod platanem
W parku pod tężnią - byle z panem
Niech w niepokojach już nie tonę
Że to jest turnus pod Platonem